

Σε σχολικό βιβλίο: «ποια σύμβολα του sex θα χρησιμοποιούσατε για διαφήμιση...;»

Γράφει ο **Δημήτρης Νατσιός** (Δάσκαλος - Κιλκίς)

«Γιατί να δίνουμε στα παιδιά πράγματα κακορίζικα, μικρά, στενά, ξέψυχα, μίξερα; Γιατί άψυχα, ανούσια, που προκαλούν ναυτία; Γιατί χωρισμένα, σχιζοφρενικά, αντιμαχόμενα, διαλυμένα σαν κομμένο γάλα;...

Τα παιδιά του λαού, τα βασανισμένα, τα λμώττοντα, που γίνεται τόση προσπάθεια από τόσους, να ξεβαφτιστούν, να ξεμυρωθούν, να ξεχάσουν αυτό που είναι. Να καταστραφούν». («Το Άγιον Όρος και η Παιδεία του Γένους μας», κείμενο της Ιεράς Κοινότητος του Αγίου Όρους, σελ. 45, Άγιον Όρος 1984).

Το προαναφερόμενο βιβλίο, απόσταγμα της αγιορείτικης σοφίας και της συναντίληψης των Πατέρων για την Παιδεία του Γένους, θα έπρεπε, αν το υπουργείο Παιδείας ανταποκρινόταν στην υψηλή αποστολή του, να διδάσκεται στα παιδαγωγικά τμήματα. (Είναι δυσεύρετο. Μου το χάρισε ο μακαριστός Γέρων Μωυσής ο Αγιορείτης-την ευχή του νά 'χουμε-που με πολύ πόνο έβλεπε την περιρρέουσα κουφόνια).

Και δεν δίνουμε στα παιδιά σήμερα, 30 χρόνια μετά την αγιορείτικη αγωνιώδη κωδωνοκρουσία, μόνο πράγματα που προκαλούν ναυτία, αλλά την διαστροφή, την νοσηρότητα, την σαπίλα.

*«Με ζήλο στα σκολειά της προδοσίας/
του σάπιου αιώνα σέπεται η γενιά!»*

έγραφε ο Βάρναλης, σε εποχές που μακαρίζονται συγκρινόμενες με την δική μας, «τη μοιχαλίδι και αμαρτωλώ».

Έχω πολλές αναφερθεί στα σχολικά βιβλία, κυρίως Γλώσσας, Δημοτικού και Γυμνασίου, τα οποία είναι «πανέρια με οχιές». Πολλοί, αντιλέγοντας, μου προσάπτουν επιλεκτική χρήση των κειμένων. «Υπάρχουν και ωραία κείμενα, ωφέλιμα αξίων και αναγνωρισμένων λογοτεχνών». Συμφωνώ και πολλοί συνάδελφοι εφαρμόζουν, ανεπιγνώτως, την προτροπή του Μεγάλου Βασιλείου, στην

περίφημη πραγματεία του «προς τους νέους όπως αν εξ ελληνικών ωφελοίντο λόγων». Διαβάζω τα χρυσά του λόγια: «Καθάπερ της ροδωνιάς το άνθος δρεψάμενοι τας ακάνθας εκκλίνομεν, ούτω και επί των τοιούτων λόγων, όσον χρήσιμον καρπωσάμενοι, το βλαβερόν φυλαξόμεθα», δηλαδή, «και όπως κόβουμε το τριαντάφυλλο, αποφεύγουμε τα αγκάθια, ομοίως και από τα συγγράματα αυτά (σ.σ.: των αρχαίων Ελλήνων), θα παραλάβουμε ό,τι είναι ωφέλιμο, αλλά θα προφυλαχτούμε από τα βλαβερά».

Ο άγιος βέβαια δεν αναφερόταν σε σχολικά βιβλία, αλλά σε προσωπικά αναγνώσματα. Την παρότρυνση του αγίου, πρέπει να την ακολουθούν, όσοι είναι υπεύθυνοι για το τι φιλοξενείται στα σχολικά βιβλία: Το νυν Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής-πρώην Παιδαγωγικό Ινστιτούτο-το οποίο, μεταξύ των άλλων αρμοδιοτήτων του, εγκρίνει τα βιβλία για τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς. Υποτίθεται ότι ελέγχονται τα βιβλία ενδελεχώς και με περισσή αυστηρότητα, πριν τυπωθούν και διανεμηθούν στα σχολεία. Παραλείψεις, αβλεψίες, παροράματα, αμέλειες, λάθη συντακτικά ή γραμματικά (σολοικισμοί και βαρβαρισμοί, όπως λέγονται) είναι ασυγχώρητα. «Τα βιβλία να είναι σαν κρίνα», έγραφε ο Παλαμάς, να μοσχοβολούν και να μην πνίγεται από αναθυμιάσεις, ωσάν τα τωρινά.

Εγκληματικό θεωρείται να διδάσκονται μαθητές χυδαιότητες και αισχροθήειες, σκουπιδοκείμενα, με «σεξουλιάρικα» υπονοούμενα, τα οποία συμπαρασύρουν στην απαξίωση και τον ευτελισμό-ό,τι απέμεινε-του σχολικού θεσμού.

Συγκεκριμένα. Αγαπητός φίλος, καθηγητής σε ΕΠΑΛ της Κατερίνης μου αποκάλυψε την εξής δυσωδία, που περιέχεται στο βιβλίο «Εισαγωγή στην Διαφήμιση», της Β' Λυκείου. Στην σελίδα 60 διαβάζουμε την παρακάτω κρανιοκενή άσκηση:

«Υπάρχουν διαφημίσεις που χρησιμοποιούν τα αποκαλούμενα σύμβολα του sex, στις διαφημίσεις τους. Σε ποιές κατηγορίες οικιακών προϊόντων καθαρισμού για το σπίτι, θα χρησιμοποιούσατε αυτά τα πρόσωπα και με ποιό τρόπο;».

Φοβερό, ανήκουστο!! Προσκαλεί το υπουργείο τα παιδιά να ασχοληθούν με σύμβολα του sex. Θα περίμενε κανείς, στην δεύτερη πρόταση της περιόδου, να κληθούν οι μαθητές να σχολιάσουν τα νοσηρή και προσβλητική για άνθρωπο, διαφημιστική τακτική. Τι, ρωτώ, θα κάνει ένας μαθητής για να απαντήσει στην άσκηση; Θα μπει στο διαδίκτυο και θα περιηγηθεί σε ...σεξοσύμβολα. Και οι ανίδεοι γονείς θα νομίζουν ότι το βλαστάρι τους «μελετά για το σχολείο». «Δεν βλέπετε ότι αγρίεψαν τα παιδιά μας και έγιναν ως τα θηρία», για να παραλλάξουμε κάπως τον αδυσώπητο λόγο του Πατροκοσμά; Και πώς να μην αγριέψουν τα παιδιά, αφού «μεγαλώνουν ανώμαλα, αποβάλλοντας απλώς την παιδικότητα και την αγνότητά τους, φυλάσσοντας όμως την ανωριμότητα ως κόρην οφθαλμού, “σαν να φοβούνται μήπως χάσουν το κακό”, όπως γράφει πολύ εκφραστικά ο άγιος Γρηγόριος Νύσσης». («Όσπερ δεδοικότες μη το κακόν απολέσωσιν»). (Η τελευταία παραπομπή από το θαυμάσιο βιβλίο «Η Παιδεία σε κρίση», του Γιάννη Τσέντου, από τις εκδόσεις «ΤΗΝΟΣ»).

Η εκπαίδευση, από το Γυμνάσιο κιόλας, αρχίζει αυτή την αποαθωοποίηση, ή καλύτερα, το μαγάρισμα των ψυχών τους, τον άκαιρο εθισμό με την, αγοραίας μορφής, σεξουαλικότητα. (Θυμίζω το κείμενο με τίτλο «οσάκις» σε βιβλίο της Α' Γυμνασίου, στο οποίο «εξυμνείται» ο δεσμός 13χρονης μαθήτριας με 25χρονο άντρα , τον Σάκη τον ηλεκτρολόγο). Η σχολική τάξη δεν πρέπει να μετατρέπεται σε συνοικιακή καφετέρια, όπου μεταξύ «χαβαλέ» και χυδαίων υπονοουμένων «αναλύονται» θέματα σοβαρότατα για την υγιά ανάπτυξη των παιδιών και πολύ περισσότερο στο επίπεδο αυτό δεν πρέπει να ξεπέφτει το σχολικό βιβλίο, για να είναι, δήθεν, κοντά στα ενδιαφέροντα των παιδιών.

Ένας απλός ορθόδοξος έλεγε: Δεν προσπαθώ να κρατήσω τα παιδιά με την βία στο σπίτι. Αγωνίζομαι να τους δώσω τέτοια αγωγή, που και αν φύγουν να γυρίσουν μόνα τους. Αυτή είναι και

η αποστολή της Παιδείας. Να προσφέρει, αβίαστα και με σεβασμό, μόρφωση αντλημένη από «τα αδαπάνητα κοιτάσματα της πνευματικής ενεργείας που κρύβει το υπέδαφος της Παράδοσής μας».

Και όταν με το καλό αποφοιτήσουν οι μαθητές, «να γυρίζουν» στις πολύτιμες διδαχές του σχολείου τους.

Το «ποιο σύμβολο του sex θα χρησιμοποιούσατε για διαφήμιση οικιακών προϊόντων καθαρισμού», δείχνει την βαθύτατη κρίση της Παιδείας, την οποία εγκαταλείψαμε σε ανθρώπους χωρίς ιερό και όσιο, απάτριδες, διεθνιστές της μιας πεντάρας. (Στο βιβλίο «Έκφραση-Έκθεση» της Α' Λυκείου, σελ. 132, διαβάζουμε: «Ποια απάντηση σας εκφράζει, στην φράση ερωτεύομαι σημαίνει: Να είμαι αφηρημένη, να σκέφτομαι μόνο αυτόν. Να χτυπάει το κινητό και η καρδιά μου να πάει να σπάσει. Να αφοσιώνομαι ολοκληρωτικά. Ζω, υπάρχω, αναπνέω, χαίρομαι, λυπάμαι, φοβάμαι, ζηλεύω, ποθώ, πληγώνω και πληγώνομαι. Να έχουν όλες οι σκέψεις μου την μορφή του... Ζω γι' αυτόν που αγαπώ, πεθαίνω γι' αυτόν...». Αυτά σε 15χρονα παιδιά. «Να σκλαβωθείτε στα γράμματα» έλεγε ο Κολοκοτρώνης στην Πνύκα, αφοσιωθείτε ολοκληρωτικά στον έρωτα συμβουλεύουν οι τωρινοί παιδοκτόνοι).

Έρχονται εκλογές και σίγουρα τίποτε δεν θα ακουστεί για την Παιδεία, διότι οι πλειονότητα των υποψηφίων είναι άσχετοι, αγράμματοι και αδιάφοροι.

Αυτή είναι η τραγωδία της πατρίδας. Αν βγουν οι επαγγελματίες της αριστεράς, τα πράγματα στην Παιδεία θα εκτραχηλιστούν, γιατί έχουν τόσο σχέση με την παράδοση του Γένους, όσο ο ΓΑΠ με την πολιτική. Εάν επανεκλεγούν οι προσκυνημένοι στα Μνημόνια, θα συνεχίσουν να αλωνίζουν οι ψευτοπροοδευτικοί το σύντριμμα της Παιδείας.

06.01.2015

Πηγή: www.antibaro.gr/